

lelele

nomeda marčėnaitė

lieli

nomeda marčenaite

ilustrācijas autoris

VILNIUS 2011

Kartą gyveno mergaitė, o gal ir dabar dar gyvena. Kas rytą prabudusi ji sugalvodavo sau naują vardą, todėl, jei norėčiau pasakyti, kuo buvo vardu, turėčiau prirašyti jų penkis, o gal dešimt lapų, ir nieko apie tai, kas iš tiesų nutiko. Kodėl ji taip elgėsi? Kada nors būtinai paklausiu, tik spėju, kad vakare užmigdavo viena mergaitė, o iš ryto prabusdavo jau kita. Bet metų ji buvo penkerių. Beveik. Tą visi žinojo.

Vieną rytą, kai dar net nebuvo spėjusi susigalvoti vardo, ją išvežė į kaimą.

Taip ir pasakė: „Vaiva, važiuojame į kaimą.“ Paprastai taip į ją kreipdavosi mama, nes kadaise nusprendė, kad šis vardas dukrai tinka labiausiai. Bet juk ne.

Tačiau važiuoti ji niekur nenorėjo. Dar nebuvo sutvarkiusi reikalų – nepatikrino skylutės sienoje, nenupiešė nė vieno piešinio ant aprasojusio virtuvės lango, net nespėjo paskirstyti vaidmenų plaukų segtukams.

Ji pyko, bet mama to nepastebėjo, tik pasvėrė puošniąją-bjauriąją suknelę ant lovos galo, kitus drabužius sumetė į didelę kuprinę ir vis ragino: „Skubėk, Vaivute, skubėk.“ *Neskubėsiu.*

Kaimas buvo labai toli, o močiutė dvelkė nepažįstamu kvapu ir su ja šnekėjo taip, lyg pati būtų ketverių. Kalbėjimui su mama ji turėjo kitą balsą. Airija – tokį vardą šiandien pasirinko mergaitė – nutarė stebėti močiutę – gal ji prašneks dar koku keistu balsu.

Vieną dieną mano gyvenime atsirado mergaitė.
Lyg iš niekur. Bet ne be reikalo, matyt. Dar visai mažutė.
Liūdnokų akių, niekaip neišsirenkanti sau vardo.
Tik ilginiui supratau, kad mes susitikome neatsitiktinai.
Porą mėnesių sekiau jai įkandin. Kad pamatyčiau,
jog už kiekvieno kampo vis dar slapstosi stebuklai,
maži dalykai gali būti dideli, kaip ir maži žmonės išmintingi,
o daiktai kartais gyvesni ir už gyvuosius.
Esu jai dėkinga, kad nevengė manęs ir sakė tik tiesą.
Mergaitei reikėjo Lėlės, kad jos pasaulis nušvistų.
O man reikėjo mergaitės. Gal ir tau vertėtų su ja susidraugauti.

*Nomeda Marčėnaitė – dailininkė keramikė,
nuo 1990 metų dalyvauja parodose Lietuvoje ir užsienyje. „Lėlė“ – pirmoji jos knyga vaikams.
Tai istorija apie mergaitę, kuri mamai išvykus dirbti į Airiją gyvena pas savo močiutę kaime.
Geriausia jos draugė – Lėlė. Knyga iliustruota autorės.*

